

РЕШЕНИЕ

№ 5708

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 12.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Тонева, като разгледа дело номер **5144** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

С решение от 04.04.2012г., постановено по нахд№ 17152 по описа на СРС за
2011г., е потвърдено наказателно постановление № 1490069 от 06.01.2010г. на
Началник отдел „ПП” при СДВР, с което на Г. А. М. за нарушение на: 1/ чл.20, ал.1 от
ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20лв. на осн. чл.185 от ЗДвП; 2/ чл.123,
ал.1,т.3,б.”в” от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 100лв. и лишаване от право
да управлява МПС за срок от 1 месец.

Несъгласно с решението е наказаното лице, което по изложените в жалбата в
срок съображения- моли да се отмени обжалваното решение и вместо него да се
постанови друго, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебното заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител.

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София- град като се запозна с изразените становища и
въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на
чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

С наказателно постановление на Г. А. М. е наложена глоба в размер на 20лв.
на осн. чл.185 от ЗДвП и глоба в размер на 100лв., както и лишаване от право да
управлява МПС за срок от 1 месец за това, че на 28.10.2009г. около 09.00ч, в
[населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]- лицето

при управление на л.а. „П. 106”, с ДК [рег.номер на МПС] , поради недостатъчен контрол върху МПС реализира ПТП с намиращия се от дясната му страна л.а.”Т. К.” с ДК [рег.номер на МПС] - нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП. Също така е констатирано, че след реализиране на ПТП, Г. А. М. е напуснал местопроизшествието без да уведоми органите на МВР, което е нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.”в” от ЗДвП.

За да потвърди наказателно постановление, СРС е приел, че няма допуснати процесуални нарушения. Установил е по същество, че деянието е доказано от обсъдените в своята цялост писмени и гласни доказателства. Съдът не е кредитирал възраженията на М. и доводите в жалбата му, тъй като е установил, че твърденията му са изолирани и не се подкрепят от събраните по делото доказателства.

От друга страна в касационната жалба касаторът твърди, че не е извършил ПТП вкл. че не е напуснал мястото на инцидента, тъй като с водача на другия автомобил са се споразумели, че няма инцидент. Твърди, че СРС е допуснал съществено процесуално нарушение, неуважавайки искането му, за разпит на свидетел в с.з. на 29.02.2012г.. Пред касационната инстанция е поискал да бъде разпитан свидетел-очевидец, пътувал с водача в автомобила, което доказателствено искане не е било уважено с оглед недопустимостта му в касационното производство.

Съдът по направения касационен довод установява следното:

Не се приема, че има съществено процесуално нарушение с недопускането на гласни доказателства от страна на наказаното лице. Правилно СРС е приел, че не следва да уважава искането на М.. В обясненията и възраженията на това лице, след съставянето на АУАН- никъде не се отразява обстоятелството, че водачът е имал спътник. Към преписката са налични 2 писмени обяснения от 09.12.2011г. и от 12.12.2011г., в които М. твърди, че няма ПТП, тъй като по двете коли е имало само леки драскотини. Правилно СРС не е кредитирал твърденията на М. в първоначалната жалба срещу НП /за друг виновен за ПТП/, тъй като същите не са намерили опора в цялостния доказателствен материал- показанията на св.С., св.Г. и св.А., както и протокол за ПТП, докладна записка и декларация от А.. Правилно е прието, че е защитна теза довода, че друг водач е станал причина за ПТП. В конкретния случай- производството е по отношение деяние на М. като водач, а не и относно действия на други лица. С оглед изложеното –в съответствие със закона, СРС не е уважил искането за разпит на свидетел от страна на М., поради което не се установява релевираното касационно основание.

С оглед всичко изложено решението на СРС е правилно и законосъобразно-мотивирано, съответстващо на събраните по делото доказателства, поради което следва да се остави в сила.

Водим от гореизложеното СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.04.2012г. по НАХ дело №17152 по описа на СРС за 2011г.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.

